

Dnes už viem

Pavol Hammel

Vždy, keď pília krásny strom, viem, že sa vráti,
v dyme, v daždi, v ústiach riek, v nežnom smútku zápaliek,
keď sa rúca niečí dom, je mi ho ľúto
aj keď môžu ďalej bývať v ňom návrat dáva šancu dvom.

Dnes už viem, keď láska stráca dych, to sa stáva.
Som z tých, čo vie, že v útekoch je skrytý návrat.
Toľko snov o slávnych útekoch a vážna múdrosť návratov
vždy do tej istej vstúpiš, niet viac riek.

Žiaľ, až dnes to viem, to viem, už viem to, čo dávno, dávno vie
, už vie,
každá z múdrych žien to vie, hm... žiaľ až dnes to viem, čo s t
ým...

Koľko býva márných strát, kto ich zväži.
Ach, koľko býva strát, keď túžiš všetko vzdať.
Vždy, keď pília krásny strom, je mi ho ľúto.
Vždy, keď pília krásny strom, som s ním, som v ňom, som on.

Dnes už viem, keď láska stráca dych, to sa stáva.
Som z tých, čo vie, že v útekoch je skrytý návrat.
Koľko snov o slávnych útekoch a vážna múdrosť návratov,
vždy do tej istej vstúpiš, niet riek.

Dnes už viem, keď láska stráca dych, to sa stáva.
Som z tých, čo vie, že v útekoch je skrytý návrat.
Koľko snov o slávnych útekoch a vážna múdrosť návratov,
vždy do tej istej vstúpiš, niet viac riek.

Žiaľ, až dnes to viem, to viem, už viem. To, čo dávno dávno vie
už vie.
Každá z múdrych žien to vie, už vie. Žiaľ, až dnes to viem, čo
s tým.